

OP HET SPREEKuur

Elke maand vertelt één van de dierenartsen van Dierenziekenhuis Drechtstreek over patiënten die op het spreekuur zijn geweest en hun behandeling. Deze maand vertelt drs. Melanie Bouwmeester over een griezelige situatie buiten kantooruren.

De gekste dingen gebeuren altijd buiten reguliere openingstijden. Zo kwam er vrij recent op vrijdagavond een kat binnen via de dierenambulance om na te kijken. Het dier bleek verschrikkelijk agressief te zijn. We zijn altijd heel voorzichtig, maar helaas had de kat toch de kans gezien om mijn collega dierenarts te bijten in haar arm.

Het verdere onderzoek van deze kat gaf ons het idee dat er iets niet klopte. Het dier had zenuwsymptomen en reageerde heel afwijkend. Een van de dingen die door ons hoofd schoten was: zou deze kat hondsdolheid kunnen hebben?

Levensgevaarlijk

Hondsdolheid is natuurlijk levensgevaarlijk en besmettelijk. Dus grote reden tot bezorgdheid. We besloten om een collega te laten rondbellen naar ver-

schillende instanties over wat verder te doen. Maar ja: het hele voorval gebeurde op vrijdagavond, dus buiten kantooruren. U raadt het al: niemand bereikbaar of we werden van het ene naar het andere telefoonnummer verwezen.

Dan maar amputeren?

Ondertussen bleef mijn collega natuurlijk maar malen. "Wat als het hondsdolheid is? Dan wordt ik ziek. Maar dat duurt lang. Het virus stijgt heel langzaam via de zenuwen van je arm op naar je hersenen". Uiteindelijk had ze al de oplossing bedacht: "Als we niemand te pakken krijgen en ik kan niet op tijd behandeld worden, dan moet ik mijn arm maar laten amputeren om mijn leven te redden".

Kleine kans
Uren later werd

mijn andere collega door twee verschillende instanties tegelijk teruggebeld.

Deze meldden beide dat hondsdolheid, zeker bij de kat, op dit moment in Nederland niet voorkomt, dus dat de kans bijzonder klein was dat het hondsdolheid was. Maar ja, je zult maar de eerste zijn... Honderd procent zekerheid hadden we nog steeds niet.

Watervrees

Uit verder onderzoek bleek uiteindelijk dat de kat een hersentumor had. Deze gaf aanleiding tot het agressieve gedrag en de vreemde gedragingen van de kat. Dus mijn collega hoefde gelukkig geen afscheid te nemen van haar arm.

Misschien handig om te weten: een van de symptomen van hondsdolheid is watervrees. Dus bij gebrek aan wat beters kun je je altijd nog verdedigen met een bekertje water...

Melanie Bouwmeester,
Dierenziekenhuis
Drechtstreek, Dordrecht

